

Openbaringen 19:9m

“Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam.”

De bruiloft van het Lam

1 wat het is

2 hoe het gaat

3 wanneer die komt

Gemeente,

Voor de zesde keer kijkt Johannes uit over de wereldgeschiedenis. Die wenteltrap weet u wel uit de voorbereidingspreek. En deze keer, hoofdstuk 17-19, ziet Johannes de wereldgeschiedenis onder een tegenstelling. Aan de ene kant het beest waarop een vrouw zit, een hoer wordt ze genoemd. Een wreed beest, vol godslastering en hoornen. Een hoer versierd met goud en parels, en in haar hand een beker vol gruwelen van onreinheid. En aan de andere kant een Lam. Beest tegenover Lam. Het Lam, staande als geslacht. En bij dat Lam hoort een bruid. Hoer tegenover bruid. En, en dat is logisch, dat beest en die vrouw die maken het goed, die zijn imponerend. En het Lam wordt verdrukt, verjaagd, verdreven. Logisch: een beest is sterker dan een lam. Maar, maar toch: ineens, op één dag, als door een bliksem, valt de vrouw, dat is Babel. Het beest verliest de strijd en wordt geworpen in de plaats der pijniging. Maar voor het Lam loopt het uit op de bruiloft. De bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw, de bruid wordt ter bruiloft genodigd, geroepen.

Daar loopt het op uit: de bruiloft van het Lam. Het Lam, de Heere Jezus, van Wie we twee dingen hebben gehoord rond het Heilig Avondmaal. Het Lam heeft een bruid. Een bruid gekocht. Het Lam wilde Zijn bruid hebben. Onvoorstelbaar. Hij wilde haar hebben, ondanks alle schuld en zonde. En Hij had wat voor haar over. Zijn leven, Zijn sterven. Hij heeft de toorn Gods, waaronder wij eeuwig hadden moeten verzinken heel Zijn leven gedragen. Hij heeft haar gekocht. Tot Zijn eigendom. Ik voor u. Het Lam heeft Zijn bloed gestort opdat zondaren hun lange klederen wit wassen in Zijn bloed. En vergeving ontvangen. Witte klederen van volmaakte gerechtigheid. Dat heeft de bruid geleerd: om dat bloed van Lam krachtig te achten en genoeg tot verzoening van al haar zonden. Zo werd het getoond en verzegeld aan Zijn tafel vanmorgen. O, Mijn bruid, Ik kocht u. Ik gaf Mijn bloed voor u. En dat is het leven van de bruid. Daarin vindt de bruid haar leven en haar enige troost.

1 wat het is

En nu horen we: er komt een bruiloft! De bruiloft van het Lam en de bruid. Van de Heere Jezus en Zijn Kerk. De beeldspraak is wel duidelijk. Want een bruiloft is het eind van de verkerings- of verlovingsstijd. In die tijd woon je in twee aparte huizen. En je ziet elkaar af en toe. Maar de bruiloft wil zeggen: vanaf dan woon je echt bij elkaar en ben je altijd bijeen. Tot aan de bruiloft is het Lam in de hemel en de bruid op aarde. En af en toe ontmoeten zij elkaar. In Zijn huis, aan Zijn tafel, in het gebed. Heerlijk, maar je blijft merken: ik zie Hem niet, het is door het geloof. Maar de bruiloft komt. Dan zullen we bijeen zijn. Elkaar zien. Voor eeuwig zien. En ten volle zien. En ten volle vervuld zijn van Hem. En nooit meer zal het overgaan of minder worden. De bruiloft van het Lam. Zijn volle liefde zal eeuwig mij vervullen en zal ik genieten. Ik bij Hem en Hij bij mij. Van Aangezicht tot aangezicht.

En aan de tafel verzegelt de Bruidegom, de Heere Jezus: Ik verlang. Ik wil dat jij ook zijn zult waar Ik ben. Ik vergeet dat niet, Ik denk er constant aan. Ik bid er voortdurend om bij Mijn Vader. Dat ligt bij de bruid nog wel eens anders. Toch? Dan is het helemaal uit mijn gedachten, of dan denk ik och, laat nog maar een tijdje zo blijven. Zo lauw, zo onverlangend.....

Maar de Bruidegom, het Lam verlangt. Naar het avondmaal van de bruiloft van het Lam. De maaltijd. Ja dat is zo: een bruiloft heeft een maaltijd. Een buffet of een diner. En dat heeft natuurlijk niet alleen als functie om ons lichaam te versterken en onze honger weg te nemen. Dan zou je ook met bruin brood met kaas kunnen volstaan. Maar een maaltijd van een bruiloft is voor meer bedoeld: ook om elkaar te kunnen ontmoeten en te kunnen spreken. Herinneringen op te halen en contacten aan te halen. Je hoeft ook niet te haasten, bij het bruiloftsmaal heb je de tijd. En ten tweede is die maaltijd ook echt om ervan te genieten. Want ja, bruin brood met kaas zou ook kunnen, maar dat is niet. Het gaat dan ook om lekker eten en dat het heerlijk is.

Het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Dwz.: die hemelse heerlijkheid is een heerlijkheid van ontmoeting. Ontmoeting met al de heiligen? Ook dat misschien wel. Maar vooral: ontmoeting met het Lam, met Christus. Eeuwige omgang, gemeenschap met de Heere Jezus. Herinneringen. Aan Zijn liefde en werk, aan de plaats waar Hij mij vond, aan de weg die Hij mij leidde. Aan de uitreddingen, de verlossingen, de vergevingen. En Hij zal Zijn hart openen voor mij en ik voor Hem: liefde, verlangen, aanbidding. Ongestoord en eeuwig. En genieten van wat Hij geeft. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Met alles wat daarin is. Genieten van God Die alles en in allen is. Van het kindschap, van de vernieuwde schepping, van zondeloosheid. Van pure

gezondheid. Van Gods vriend'lijk Aangezicht. Eeuwig genieten van wat God bereid heeft dien die Hem liefhebben.

Dat verzegelt Hij aan Zijn tafel. Aan dat avondmaal. Zegel van ontmoeting en genieting. Hier ten dele, dan ten volle. Hier is die gemeenschap wel weer eens weg, kwijt. Gesloten. Mijn hart slaat dicht en Zijn hart kan ik niet vinden. En het genieten valt weg, wordt bestreden, raakt uit zicht en ik voel me leeg en arm. Maar aan Zijn tafel verzegelt Hij: eens, eens is het eeuwig en ten volle. Dat deed Hij vanmorgen. En u voelt wel aan waar dat heen wil: dat ik er ook naar ga verlangen, net als Hij. Dat ik ook ga bidden: o Vader, zend Uw Zoon, laat de bruiloft komen en aanbreken. Heerlijk als de avondmaalsvrucht is. We hebben het er straks nog verder over.

En als je erbuiten staat. Vanmorgen wist: ik heb er geen deel aan. Aan de tafel niet, aan het heil niet. Ik heb geen deel dan in dit leven. O, zou je niet verlangen gaan? Nog is het Lam onder ons. En het heeft zulk een zegen in Zich. Zou je niet smeken: o Lam van God, trek ook mij, wees ook mijn Lam. Ook mijn Bruidegom. Nog kan dat, nog werft Hij een bruid. Nog is Zijn bloed krachtig. O zondaar, kom tot Hem.

2 hoe het gaat

Zalig zijn zij die geroepen zijn tot dit avondmaal. Avondmaal van de bruiloft van het Lam. Die geroepen zijn. Op dat moment, op de jongste dag, als Jezus terugkomt. Om die roeping gaat het hier. Dus voor deze bruiloft wordt je geroepen. En wie worden er dan geroepen? Ja, dat is wel te bedenken: de bruid natuurlijk. De vrouw van het Lam, vers 7. Aan het eind van de trouwdag dan gaat er maar één vrouw mee met de bruidegom het huis in. Alleen de bruid. Een ander hoort daar niet en mag daar niet mee naar binnen. Zo zal het ook hier zijn. Zalig die geroepen zijn.

Daar zitten twee dingen in. Om te beginnen dat niemand dus daar ongenodigd naar binnen kan lopen. Niemand zal kunnen zeggen: ja, dat lijkt me wel wat, zo'n mooie hemel, ik wandel daar ook maar eens binnen denk ik. Nee, je moet geroepen, genodigd zijn. En ten tweede weten we ook dat het op dat moment voor sommigen een grote ontgoocheling zal zijn. Denk aan de dwaze maagden in de gelijkenis. Denk aan hen die menen in te gaan maar niet zullen kunnen. Er zullen er zijn die tot hun grote eeuwige ontgoocheling niet geroepen zullen worden, terwijl ze er wel op gerekend hadden en vanuit gegaan waren. Het gaat er echt om op de grote dag: zal ik geroepen worden, roept Hij mij binnen als het avondmaal van de bruiloft begint?

Kijk dan moeten we het goed zien. Want nu worden we ook geroepen. En nu worden we allemaal geroepen. Wie het ook maar

hoort, in de kerk of thuis of via internet: nu worden we allemaal geroepen. Geroepen tot het Lam. Om te komen tot Christus. Die als het Lam Zijn bloed heeft gestort om schuld te verzoenen en de Geest heeft verworven om harten te bekeren. Kom tot Hem, u, jij wordt geroepen. Nu. En al zo vaak eerder. Kom tot het Lam en je zult zalig worden. Gered worden. Eeuwig leven. Je zou denken: waarom komen zondaren dan niet? De hemel is toch mooier dan de hel, het leven dan de dood. Dan kom je toch? Waarom dan niet? Nou op catechisatie hadden we het erover pas geleden: waarom kom je niet tot Christus, het Lam? Omdat je denkt dat dan het leven saai wordt, je mag niks bijna niks meer. Omdat je denkt: misschien ben ik toch wel niet uitverkoren. Omdat je denkt: och er is niks aan de hand, het zal heus wel goed zitten. Omdat je denkt: het is toch te laat, mijn leven is te ver, te slecht, te zondig, het is voor mij toch niet meer mogelijk. De duivel heeft wat middelen om je van Jezus terug te houden. En ons hart is er zo ontvankelijk voor. Zuigt die redenen op als een spons. En zondaren komen niet. U, jij?

Maar er zijn er ook die komen. Die vluchten. Mijn schuld is te groot om zelf wat aan te kunnen doen. Mijn hart is te zondig om ooit te kunnen verbeteren. En Jezus heeft uitkomst. Zijn bloed voor mijn schuld, Zijn Geest voor mijn hart. En zij komen. Komen tot Christus. En die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen zegt Hij. Gekomen want getrokken. Getrokken door Zijn Geest, onweerstaanbaar. Want als U het niet gedaan had, was ik nooit gekomen. U, jij? Gekomen tot Christus. En die zijn het die dan geroepen zullen worden. Die zijn het die dan geroepen zullen worden tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Die zijn het die vanmorgen geroepen werden tot de tafel. Zij die gekomen zijn tot Christus, zij zijn de geroepenen tot het avondmaal vanmorgen en tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Onbedrieglijk en gegarandeerd.

En daar is de bruid ook op voorbereid. Want haar is gegeven dat zij bekleed wordt met zuiver en blinkend fijn lijnwaad. De rechtvaardigmakingen der heiligen. En zo heeft de bruid zichzelf bereid. (vs 7 en 8) Dat doet natuurlijk denken aan een trouwjurk. Zoals een bruid zich aankleedt voor de bruiloft. Zo is de bruid van het Lam aangekleed voor de bruiloft. Met de rechtvaardigmakingen der heiligen.

Dat is wel een verschil met de hoer van het beest. 17:4 beschrijft hoe zij bekleed is: met purper en scharlaken, versierd met goud en kostbaar gesteente en parels en in haar hand een gouden beker drinkbeker vol van gruwelen en van de onreinheid van haar hoererijen. Dus de hoer schittert met uiterlijk vertoon. Opgemaakt tot en met. Duur en indrukwekkend. Daar heeft ze alle aandacht aan besteed.

Maar de bruid is bekleed met de rechtvaardigmakingen der heiligen. De bruid is anders dan de hoer. De bruid gaat anders met haar lichaam om. Daar ligt niet de hoofdnadruk. Daar is ze niet het drukste mee. Maar met haar innerlijk. Die rechtvaardigmakingen. Die zijn geborduurd op de ene rechtvaardigmaking. Door Christus bekleed met Zijn gerechtigheid. Gewassen van alle zonden. Dat is de onderlaag zagezegd van de trouwjurk. Maar dan zitten er op die trouwjurk nog allerlei versiersels. De werken der liefde. De liefde die heeft gezorgd dat er naasten zijn geholpen, dat de gemeente is gediend, dat God is geeerd, dat zonden zijn bestreden, dat levens zijn geheiligd, geboden zijn onderhouden. En dat is ook het verlangen, na het avondmaal: Heere, geef dat en werk dat. Laat de liefde krachtig in mij werken. Laat de wederliefde de zonde verbreken en brengen tot zoeken van U. Laat de liefde mijn leven veranderen, afscheid nemen van zonden, en U doen zoeken. Die werken der liefde zijn de rechtvaardigmakingen. Alleen, dan is er één grote verrassing: dat fijn lijnwaad van die werken der liefde is zuiver en glanzend. Zuiver en glanzend. Puur en stralend. En je wist zelf niet beter en anders dan: o, wat zijn die werken der liefde onzuiver en dof. Wat zit veel tussen en doorheen wat er niet inhoort. Aan eigen eer en hoogmoed. Aan bijbedoelingen en zondige invallen. Aan traagheid en lauwheid. Aan geen zin hebben. Zo bevlekt, zo dof. Maar dan: zuiver en stralend. In Jezus' voorbedding opgenomen en gezuiverd en gereinigd. En ik sta glanzend voor Zijn troon. Zo en zo alleen: in Zijn voorbedding geheiligd. En dat leer je ook meer en meer: Heere, neem al mijn dankbaarheid op in Uw voorbedding. Want ook die is zo bevlekt en onzuiver en dof. Laat Uw voorbedding het doen glanzen. En met blinkend zuiver bruiloftskleed zal ik geroepen worden aankomen aan het avondmaal van de bruiloft van het Lam.

3 wanneer die komt

Dat geeft verwachting. Dan letten we eerst op het kader van die bruiloft. En dat is ontzettend. Huiveringwekkend. Want deze bruiloft vindt plaats nadat Babel is gevallen. De hoer, het beest, ze zijn neergestort en worden gepijnigd in alle eeuwigheden. De hoer van het beest. Die maar net deed wat er leuk was en wat goed uitkwam. Waar het meest te genieten valt daar moet je zijn. Dan hier en dan daar. En ondertussen denkt ze: wie doet me wat? Ik heb het goed en ik heb wat aan mijn leven. Waarom zou ik tobben en piekeren en verder nadenken? Voorlopig bevalt het me prima zo. Leef jij zo, leeft u zo? Geen bruid van het Lam. Geen volgeling van Christus van die Ene, altijd die Ene, kruisdragend en mezelf verloochenend. Maar hoer: geluk zoekend net waar het kan en als het daar in dreigt te storten dan het ergens anders zoeken. Dat is Babel.

En Babel is gevallen. Gepijnigd tot in alle eeuwigheden. Als je niet geroepen wordt tot de bruiloft dan zal het dit zijn. En dan....dan juicht de hemel. Dan juicht de hemel, de engelen, de zaligen over het oordeel. Want het is rechtvaardig en verdiend. En Gods eer is nu veilig gesteld op aarde. Nu zal niets en niemand Hem meer ontoren. Ieder zal erkennen dat Hij God is. In de hemel op aarde en ook in de hel. En de bruid zal rust hebben. Eindelijk rust voor de bruid. Want het beest is uitgeschakeld. Daar moet je eens aan denken. Dan zal er niemand medelijden met je hebben maar zal de hemel juichen over je eeuwig verderf. Kijk, heel vaak valt de nadruk erop, en terecht, dat Jezus bewogen is, dat Zijn dienaren bewogen zijn, dat ouders en kinderen bewogen zijn over elkaar. Maar dan niet meer. Dan juicht de hemel over je eeuwige val.

Denk daar eens over na. En ik weet het: de duivel fluistert je in: och jo dat zie je dan wel weer, als je het hier maar naar je zin hebt nu. En dat nemen wel op de koop toe. Maar nu wordt je nog geroepen. Gesmeekt. Kom tot het Lam, kom tot Jezus. Laat Zijn bewogenheid je hart verbreken en je aan Zijn voeten brengen.

En als Babel is gevallen, dan begint de bruiloft voor het Lam. Ongestoord. Dat geeft verwachting. Calvijn heeft ooit een hoofdstuk geschreven: van de overdenking van het toekomstige leven. Vanuit het Heilig Avondmaal is daar alle reden toe. Alleen, schrijft Calvijn dan, wij hangen zo aan dit leven. Als ik het hier maar goed heb, och, dat Gods Naam dan onteerd wordt, dan zoveel christenen moeten lijden, dat moet dan toch nog maar een tijdje doorgaan want ik wil nog wat leuks wat langer meemaken. Toch? Daarom is beproeving zegt Calvijn. En die beproeving heeft als doel om ons te onthechten van de aarde, los te weken van het aardse leven en te doen uitzien naar dat hemelse. En je zegt het wel eens: ik heb het nodig om beproefd te worden, opdat ik afsterf aan de aarde en leer uitzien naar de bruiloft.

We zijn soms net dat kind. Dat kind dat een doekje in haar hand had. En nu kwam vader en die had € 100,-- bij en wilde dat in die kinderhand stoppen. En hij nam dat doekje weg om er dat geld in te stoppen. Maar dat kind ging huilen en trok aan dat doekje. Het zag niet in dat honderd euro veel meer waard is dan een doekje. Wat lijken we daar vaak op.

Maar vergelijk het nu eens zegt Calvijn dan. Kijk, dit leven heeft mooie dingen, zeker, geniet daar ook van, maar: als de hemel ons vaderland is wat is dit leven dan anders dan een ballingschap, als de hemel ons huis is, wat de aarde dan anders dan een tent. Als de hemel een paleis is, wat de aarde dan anders dan een schamele behuizing. Als de hemel een bruiloft is, wat is de aarde dan anders dan een gescheiden zijn van Christus. Als de hemel het nieuw Jeruzalem is, wat is de aarde

dan anders dan een Babel? Als de hemel een maaltijd is wat is de aarde dan anders dan honger lijden? En in vergelijking daarmee, zou je dan niet uitzien naar de hemel, meer dan nog wat langer op de aarde te blijven?

En het heilig Avondmaal geeft er garantie en soms ook voorsmaak van: hemel, vaderland, Jeruzalem, bruiloft, maaltijd. En iets van de hemel daalt neer. En zou je dan niet zeggen: indien van goud de gangen zijn hoe groot moet mijn verlangen zijn de zalen in te gaan, want als gouden de portalen zijn hoe zullen dan de zalen zijn? Als er hier in God al zoveel te genieten valt, wat zal er dan hierboven niet te genieten zijn. Als het in Babel, in de tent, onderweg al zo zalig kan zijn, hoe zal het dan niet daarboven zijn? Wanneer?

Zou dat niet leren relativiseren? Het betrekkelijke inzien van zoveel dingen waar ik me hier druk om maak. En doen zien waar ik me werkelijk druk om heb te maken?

Zou dat kracht geven om te volharden. Dat uitzicht zal dat geen kracht geven onder het kruis? Nog even, al lijkt het lang, en dan, dan voor eeuwig de kroon, de vreugde, de bruiloft van het Lam.

Zou dat niet doen reinigen en heiligen? Inderdaad: waar en hoe zal Jezus me vinden als Hij komt. Stel je voor, als Hij op zaterdagavond komt, waar vindt Hij me dan? Toch een goede vraag om te stellen: zou je er gevonden willen worden als Jezus terugkomt? En stel je voor dat er dan nog onbeleden zonden en patronen liggen van je leven. Nog nooit Hem bekend en beleden. Dat kan niet, dat mag niet, dan maar een gebed op de fiets of in je hart, of op je werk zodra je gezondigd hebt opdat het niet liggen blijft. Rein willen zijn als Jezus komt.

Die verwachting deed Guido de Bres zeggen: daarom verwachten wij die dag me groot verlangen om ten volle te genieten de beloften Gods in Jezus Christus onze Heere.

Amen